

השוחט פרק שני חולין

מפורת הש"ם
עם הוספות

ליבורן בבל בשתי מלחמות זה עזב נס את מوطנו נגע שפטן זיך לודז' רדז'ה וŁódź הילדה אזלו ולוקטער הילדה אזלו ופֿרְנַסְטָן אַמְּרִינְגְּן אַבְּלִישְׁרָאֵל כוכבים לשבות כוכבים אַבְּלִישְׁרָאֵל הוכחה סופו על תחלה לא אמרין אלא אמר רב חוכיה סופי לא אמרין. דללמאן שחק בה. טוביה ולם הלכה זוניה והקשרה:

שלחת אוחז בחזב
עליה. כמו כן ששהה
שם: רוץ לשחקן
כלומר, ואין כתוב:
(כלומר) שני שעשה
אך, חברה דתית, קיימת

לישחק בה ומעשה בבריא שאמר כהבו גט לאשחי ועליה לנג ונפל ומית אמר רשב"ג אם מעצמו נפל ה"ז גט ואם הרוח דחרתו אין מוקן נצמק ולנטקנו לום ספר נני

גט והוינן בה מעשה לסתור הסורי מוחסרא
ונט כי קתני אם הוכחה סופו על תחלתו ה"ז
גט ומעשה נמי בבריא שאמר כתבו גט
בשבור תלמיד מרים כתם בטל חז"ב
אין לר"ס אין לנו גט טעה עטעה
מי גט מה ליה מהלי מזוות גט צין
סמס ווילם טעמן למילימ סמס
מעצמו נפל הרוי זה
גע כלהר הדוחה פוטן

על הילוחו הכל נמי
שחט וא"כ החשב
היכיא סופ על הילוח
ופסל. דה רבו
שי בחרן כר. ליבור

רבות נסוחות מושם כבוזו ורשב ג' והכא י' רתינה
ה' הכהונב נסכו לאחרים והוא בהן עברים ואמר
הלה א' אפשר בהן אם היה רבו י' שני כהן הרי
אל' אירל' ר' רברומא רבוי ימיינוי ב' ומאשא'ל
ויל' נסוחה נסוחת וכטב' קונה ול' מעות:
הוכחה סופו על החולתו
לימור כשם שאדר
ולשב על החולתו
שהרי ה' של' וקאנ':
למ' ז' כבר הוויה

לענין עבדים קן אמרין (היכו) מופע על חילוח לנוין שיחתיה: הלה כרי כי טשי. לומדר כר יסי דמונטי. (כלומר) פלווי דלא בוה ביישוב ורשות אומות בר"ע לא פלווי דבוה: בו פלווי שוירבה לו אמר כיוון שאמר הלה אי אפשר בהן כבר וכו בהן יירשין והוינן בה לה'ק אפילו עמוד וצוזה אמר רבה ז' ואיתמא רבי יוחנן בצווח מעיקרא דכ"ע לא גטו נלךמו: אם מיצצמו נפ'. ולמי קידול לא יא כל דילך דילך קידול לא למגו נכחיםם.

ע"י אחר ושתק ולבסוף צוחה ת"ק סבר מודשטייך קנהו והאי דקא צוחה מויידר קא הדר ביה ורשב"ג סבר הוכיה סופו על תחילהו והא דלא צוחה מעירקה סבר כי לא אתי ליהיך אמאו איזו אמר רב יברה אמר שמואל הילכה

ברבי יוסי הנהו טיעין דאתו לזכוניא יהוב דברי לטבוח ישואל אמרו מהנה למליה דרב יוסף כי האינו גונן מאי שלח ליה ה' יהודיה אמר להו דמא ותורבא לדין משכा ובישרא לדידכו שלחה רב טובי בר רב ללבך ישראל מא. ללבך ישראל לוי

דלא מצי מרדוח ליה אסור ואו לא אל רישך וורה: מתני' השוחט לשם שמואל הלכה ברבי יוסי אל רב אחא בריה דרב אויא לרב אש לדר' א יהיב להו זוא לטבח ישראל מאוי אמר ליה חווין אי אניש אלמא הא לדר' א יהיב להו זוא לטבח ישראל מאוי אמר ליה חווין אי אניש אלמא הא

פוקה שמיית יקלתל מפיו אין לו נח הילך דבר מעוט: ייחיב לך. עוד כוכביו וזה מנצח יקלתל צבלי נצבר ומגלה לו כסמתנות כסמך מן לי כדייר ויה נצבר מי מימיקל (כו"ז) צבמה צבמי מי מהמלחין כי הילעוז רציך דסוי עכמץ צבומפות ממי זונוס מעינלה מושם וכדבוריין נצלבון טריאנזה צולמה כל עוד כוכביו ומונס יקלתל חון מוחלך כד סלא האן כי גוינו נח הו למלמן נח צבמה: איז אוניש'

לימוד ברלי <עוז ובדור> - לזכרו תלמידו ברלי עמנואל מס' 69 הונדפס ע"י תבנית אוצר החכמתה

תלמוד בבלי <עוז והדר> - לד חולין תלמוד בבלי עמוד מס 84הו^זפס ע"י תבנת אוצר החכמה